Ч. 100. Субота 18 (5) мая 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи політичні. — Реформа виборча на Угорщині. — Новий даньский король.

Войскова комісия радила дальше над войсковим законом. П. Кльофач кінчив свою промову з попередного засіданя. По промовах Поммера, Навтратіля і Гуммера засіданє замкнено.

Підкомітет реґулямінової комісиї покінчив наради над зладженим дром Штайнвендером начерком закона в справі реґуляміну палати послів, котрий має війти в житє в місце обовязуючого нині реґуляміну. Рішено передати сей начерк членам комісиї і предсідателям клюбів до заопініованя.

Під проводом предсідателя палати послів Сильвестра відбуло ся онсгди в присутности міністра скарбу Залеского і міністра внутрішних справ Гайнольда засіданє конвенту сеніорів, на якім раджено над дальшою проґрамою парляментарних праць, а іменно над справою трактованя буджетової провізориї. В справі відосланя буджетової провізориї до комісиї без першого читаня не осягнено порозуміня. Звіт буджетової комісиї з рахункових замкнень прийде під наради палати разом з другим читанем буджетової провізориї. Деякі предложеня будуть відослані до комісиї без першого читаня. Повне засіданє відбуде ся в сім тиждни в пятницю, а на другий тиждень від понеділка до четверга виключно. Перше засіданє по Зелених сьвятах відбуде ся дня 30 мая.

Посол Юст в розмові з дневникарями подав такі подробиці предложеня Люкача про угорску виборчу реформу:

Президент міністрів проєктує пять катеґорий управнених до голосованя:

1) До першої катеґориї мають належати всі доси управнені до голосованя, котрі й на будуче мають задержати свої права. Границею віку для сеї катеґориї остане і на будуче 20. рік житя. Розуміє ся, що число виборців сеї катеґориї буде з року на рік меншати, аж зовсім вимруть.

2) До другої катеґориї належать ті, що покінчили середну школу. Они всі мають одержати право голосованя з осягненим 24-им р. житя.

3) До третої катеґориї належать ті, що покінчили 6 кляс народної школи. Они одержать однак право голосованя не на основі самого сьвідоцтва шкільного, але тільки тоді коли викажуть означені инші кваліфікациї. Ті кваліфікациї означено в 11 підкатеґориях; виборці сеї катеґориї не мають — що правда — відповідати рівночасно всім одинайцяти катеґориям, але поустановлювано ріжні зміни. Окрему ролю грає осілість від 1 до 5 літ. Виборці сеї катеґориї одержують право голосу аж в 30. р. житя.

4) До 4-ої катеґориї належать ті виборці, що не мають шкільного образованя, але уміють писати і читати, о скілько они мешкають через рік в одній і тій самій громаді та мають ґрунтову пяти до десяти морґову власність взгл. як оплачують 10—20 кор. податку ґрунтового як ґрунтові властителі або як платять 20—30 кор. яко арендарі, властителі реальностий або купці. Також для сеї катеґориї установлено границю віку 30 літ.

5) Пяту катеґорию становлять анальфабети, о скілько мають 10—20 морґів своєї землі або платять 30 кор. ґрунтового податку.

Юст заявив, що то предложенє не вдоволяє єго сторонництва і оно буде єго поборювати.

З Копенгаґи доносять: На вість о проголошеню нового короля зібрало ся перед замком кількадесять тисяч народа. Міністер Берутзон вийшов на балькон палати і звучним голосом оповістив: „Король Фридрих VIII. помер, нехай живе король Християн X.“ Товпа повторила оклик в честь нового короля з одушевленєм.

Відтак вийшов на балькон король Християн X. в мундурі ґенерала і виголосив промову, в котрій згадав о траґічній смерти вітця і просив о наділене себе таким самим довірєм, як покійника, впевнюючи, що цілию єго житя буде щастє, свобода і самостійність Данії“. Король закінчив окликом в честь Данії, по чім озвали ся арматні вистріли.

На бальконі появила ся відтак королева Александра, князі Фридрих і Кнут, повитані окликами товпи. Співацкі товариства відспіва

Вистріл.

(З російского — К. Ковальского).

(Конець).

Там було трох мущин, офіцирів, в розстегнених драдоньских мундурах і дві женщини. Лиця одної з них, убраної в голубий одяг з білими колісцятами, не було видко, бо она прилягла цілим тілом до старенького офіцира і сіла єму на коліна.

Блідий, молоденький офіцир з білими, розпущеними на кінцях вусами наливав шампаньске у високі, вузкі бокали а від бокалів летіли топазові іскри. Третий офіцир товстий, червоний, в золотім пенсне стояв біля них і запхавши руки в кишені штанів, гойдав ся на обцасах.

На столі серед тарілок з овочами, напів порожних склянок і відчинених бляшанок з консервами сиділа рижа красавиця з темними, підведеними, глубокими як пропасть очима в японьскім понсовім шляфроці, на якім вилась золота мережка.

Она вимахувала зручно півголими, рожевими руками і ясними, жадними горячих поцілуїв губами сьпівала якусь пісню. Слів єї не можна було розібрати, ані поняти; але се була безстидна без покритя і одежі пісня, ситих дармоїдів і вдоволених зьвірят, пісня гроший і вина, сьміх і наруга над тими, що брели змучені і перемерзлі по пустих дорогах ночи. І від сих слів, що вилітали із уст женщини з рижим волосєм, очи мужчини сьміяли ся жадно, а по лицях проходила тремтюча пристрасть. Пісня ся билась о шиби як криштальний метелик і неначе просила ся на двір до тих, що сховали ся за блискучі, обгорілі стовпи та хотіла заглушити далекі удари молотів завинених в повсть.

— Гуляють пани за чужу копійку, а там люди умирають на морозі — обізвавсь хропавий шепіт чорного. А великий бородач буркнув остро: — Дома худібка гине з голоду — і тихо вилаяв ся. Червона женщина запищала як скрипка і несподіваним рухом цілої ноги в елеґантній дорогій туфельці скинула пансне з носа товстому червоному офіцирови. Бухнув сьміх. Офіцир обіймив одною рукою рижу красавицю, другою підняв високо чашу з ясним шампаньским вином і почав щось говорити.

Затремтів, поблід як смерть молодий кучерявий салдат; губи єго стулили ся тісно, а руки піднимали поволи карабін. Але на плече кучерявого спустилась сильна долоня чорного. Він мовив тихо, сильно.

— Зажди, я лучше стріляю, мовлю: зажди!

Лице салдата в сьвітлі ясної доріжки стало страшне. Брови зійшли ся на перенісю. В очах блищала неумолима остра сталь. В одну хвилину похиливсь чорнявий і вистріл прорізав воздух огненним бичом, бухнув, задзвонив в ушах. Через дим пороху було видко, як похитнула ся в руках офіцира чаша, розливаючи вино, як чиїсь руки витягнули ся вперед, як заворушились, замішали ся голубі і чорні одяги.

Всьо змішало ся. Знов висіла глуха мрака, подуви вітру і гук молотів сильнійшали. Салдати бігли запираючи віддих тревожним бігом по темних уличках, ховаючи ся все глубше в темні вертепи величезного города. І виділось, що бігла з ними темнота, таємні хмари, що бігли фанзи, стовпи і далекі вистріли. Надходила буря. В глубині ночи запіяли перші півні, а віщі їх крики були початком страшних мукденьских днів.

ли народний химн і на тім торжество проголошеня нового короля покінчено.

Новий король Християн X. має 43 літ. Єго уважають поважним знатоком войскових справ і спосібним ґенералом. Він написав кілька войскових розвідок. Оженений з мекленбурскою княжною Александриною. Теперішний наслідник престола, син єго Фридрих, числить 12 літ.

Тіло покійного короля Фридриха перевезено на даньскім военнім корабли „Данеброґ“ з Гамбурґа до Копенгаґи. На корабли була і ціла королівска родина.

Новинки.

Львів, 17 мая 1912.

— Найдост. Архікнязь Кароль Франц Йосиф приїхав вчера до Черновець, щоби там взяти участь в дни цьвітів, устроєнім під протекторатом Єго Найдост. Жени Архікняг. Зити в користь Червоного Хреста і тамошного Товариства ратункового. Архікнязя повитав начальник краю ґр. Мерану і предсідатель комітету дня цьвітів По полудни від'їхав Найдост. Архікнязь назад до Коломиї.

— Є.Е. ВПреосьв. Митрополит граф Андрей Шептицкий виїхав дня 14 с. м. на посвячене церкви в Брідках львівского повіта. По канонічній візитациї в Стрийщині верне дня 26 с. м. знов до Львова на двотиждневий побут а відтак буде дальше візитувати Ходорівщину і Жидачівщину аж до липня. Як правдолюбива чорносотенна российска праса і як она інтересує ся нашим Митрополитом, може за доказ найліпше служити „новинка“, яка появила сими днями в „Нов-ім Врем-ени“ виходячім в Петербурзі. Там сказано що Митрополит ґр. А. Шептицкий вернув тепер до Львова з Росиї, де пробуваючи за фальшивим паспортом, уладжував „униятскія езуитскія делишки“ та купив майно. Згадана ґазета каже, що російскі власти знали про побут Митрополита та висловлює своє огірчене з того приводу, що єго не арештовано.

— Ліцитация. Дня 21 мая 1912 о годині 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї в Перемишли публична ліцитация невідобраних товарів, як вина, горівка селедці, олива, мило, товари блаватні, убраня, сукно, шкіри, мітли, корки, веліза, меблі, ґіпс, порожні бочки і т. п. о скілько їх не викупить до 21 мая властителі.

— Іспити приватні учениць кляс I—VI і вступні іспити до кляс II—VIII (в реченци перед феріями) приватної женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові відбудуть ся дня 17 червня. Вступні іспити до кляс приготовляючої і I відбувати ся будуть дня 27 червня. Зголошеня приймає щоденно в годинах переполудневих дирекция (ул. Длуґоша ч. 17).

— Вступні і приватні іспити до I і II ґімназияльної кляси в Долині коло Стрия будуть відбувати ся перед феріями в днях 2, 3 і 4 липня. Однак зголосити ся треба в Дирекциї найпізнійше 1 липня і зложити приписану таксу вступну, яка в разі недостаточного висліду іспиту до I кляси зістане звернена. Звертає ся увагу, що ученики, які перепали би в тім реченци при вступних іспитах в ц. к. державних польских ґімназиях задля незнаня польскої мови можуть наворотно складати вступний іспит в Долині. Близші інформациї що до такс та опла уділяє канцелярия Дирекциї устно. Др. Пачовский, директор.

— Поміч погорільцям в Сторонибабах. Кр. Виділ на засіданю дня 14 с. м. ухвалив на просьбу посла Вол. Сінґалевича уділити погорільцям Сторонибаб, золочівского пов. наглу запомогу в квоті 1.000 К, котрі через раду повітову будуть вислані ратунковому комітетови в Сторонибабах.

— Конференция ректорів. N. fr. Presse доносить, що в сім місяци буде конференция ректорів університетів і инших висших австрийских шкіл у Відни. Конференция ся займе ся управильненем становища професорів і відповідним вивинуванем університетів в ріжні наукові средства.

— З зелїзниць. Дирекция ц. к. державних зелізниць у Львові подає до відома, що з днем 20 мая с. р. зміняє ся на шляху Дрогобич-Борислав-Тустановичі розклад їзди мішаного поїзду ч. 1881, а іменно: Від'їзд з Дрогобича 1 г. 31 м. по пол., від'їзд з Дрогобича-місто 1 г. 39 м. попол. Приїзд до Борислава о 2 г. 39 мін.

— Смерть Стріндберґа. Ві второк о год. 4½ по полудни помер в Штокгольмі славний шведский письменник Авґуст Стріндберґ в 63 році житя. Родив ся він 1849 р. в Штокгольмі. По скінченю середних шкіл вступив в 1867 р. на університет в Штокгольмі, але не судилось єму єго скінчити, бо з браку материяльних средств мусів університет покинути. Від тоді став переходити ріжні званя, а єго житє стало вічною борбою зі злиднями. Стріндберґ був у своїм житю і народним учителем і телеґрафічним урядником і лікарем і актором, був малярем, дневникарем і бібліотекарем. З єго талановитих творів (які почав друкувати аж в 30 році житя), найзнаменитші: „Червоний мир“, „Минувшина дурня“, „Сповідь дурня“, „Інферно“ і ин. З драм лишив Стріндберґ много перлин великої стійности, як: „Лебединобіла княгиня“, „Батько“, „Товариші“, „Великдень“ і т. д. Писав і драми з історії Швеції. Вплив єго на новочасну літературу був великий. Недавно перед 4-ма місяцями Шведи уладжували в єго честь ювилейні обходи і зібрали єму значнійший почестний дар від народу.

— Війна з апашами. Париска полиция не може собі дати ради з тою зволочию, яка наможилась в Парижи та жиє з крадежий і рабунків а звістна там під назвою „апашів“. Щоби їх побороти, мусить їх аж динамітом висаджувати у воздух. Вчера одержала полиция повідомлене, що двох таких апашів, котрі їздять навіть самоїздами, якийсь Ґарніє і Валле знаходять ся в місцевости Ножан над Марною. Внаслідок того повідомленя виїхав зараз шеф полиції Ґвішар і префект полициї Лепін в супроводі більшого числа інспекторів полициї до Ножан. О 6 год. вечером телеґрафовано до Парижа, що вілля, в котрій знаходять ся тоті апаші єсть в стані облоги і що розбишаки стріляють та боронять ся завзято, бо вже стрілили сто разів. Отже в виду того полиция постановила розбишаків висадити у воздух разом з каменицею і в тій цїли завізвала войскової помочи. Борба тревала до вечера і остаточно о 8 год. вечером каменицю висаджено у воздух.

— Вільні місця в вакацийних кольоніях для львівских дітий. Маґістрат м. Львова оголосив конкурс на 80 місць в міских вакацийних кольоніях в Бруховичах для хлопців і дівчат. О сі місця можуть старати ся ученики і учениці міских народних і виділових шкіл у Львові в віці від 8 до 12 літ. Першеньство до принятя мають діти урядників і слуг громади міста Львова, відтак вихованці міского заведеня сиріт, вкінци діти убогих ремісників і промисловців у Львові. Поданя о принятє до кольонії, заосмотрені в метрику хрещеня, сьвідоцтво убожества і шкільне треба вносити прямо до VIII. департаменту маґістрату в реченци до 1-го червня с. р. Приняті до кольонії, мають забрати зі собою біле, два одяги і дві пари обуви. Постелї брати не вільно.

РОЗБИШАКА.

(З францускогo — Д'Лісль-Адама.)

Пібрак і Нейрак, дві підпрефектури, сполучені під'їздовою зелізницею, що датує ся ще з часів панованя Орлеаньскої родини, се немов двоє близнят, зовсім до себе подібних як обичаями, поглядами, так і занятями мешканців.

Подібно як і деинде ратуші в обох містах прикрашені плоскими різьбами з історії Христової муки а міщаньство тішить ся загальним поважанем, особливо власним. Горожани тих щасливих міст жили собі в спокою і радости, коли нараз несподіваний випадок нарушив загальну гармонію: одного темного вечера в місяци жовтни старий музика з Нейраку, що якраз не мав шелюга при души, напав на гостинци дзвонаря з Пібраку і крикнув грізно: гроші або житє!

Наляканий дзвонар не пізнав музики і віддав єму мошонку; а що страх має великі очи, то вернувши до Пібраку, почав оповідати несотворені історії, аж виросла леґенда, в котрій бідний старий музика переміни ся в величезну ватагу розбишаків, що бушують на цілім полудни і допускають ся по публичних дорогах убийств, насильств і грабежий.

Мудрі горожани обох місточок старали ся надати як найбільший розголос цілій справі, бо кождий, хто лишень щось має, дбає о те, щоб в найчорнійших красках відмальовати провину тих, що кинули ся на сьвяте право власности. Зрештою они самі не дуже вірили в істнованє ватаги розбишаків. Дійшли до жерела тої вісти: споїли дзвонаря і випитали як слід, так що ліпше ніж він сам здавали собі справу з того, що стало ся.

Всеж таки не вивели з баламутства широких мас населеня, не поділили ся з ними зикритою тайною, бо взагалі не любили з ніким ділити ся своєю власностию. Та відраза до поділу є зрештою спільною прикметою всїх розумних і статочних людий.

В половині падолиста, коли на вежі судового будинку в Нейраку вибила девята година, горожани вертали до своїх домових огнищ з загонистим видом, в капелюхах на бакир, з вусами підкрученими до гори. Той марсовий вигляд ззорушував щирі жінки, котрі кидали ся на шиї своїм панам і чоловікам, називаючи їх пестливо „мушкетерами“, що дуже підлещувало мужеску гордість поважаних горожан.

— А знаєш, моя дорога, що я завтра досьвіта виїзджаю!

— О, Боженьку!

— Атже в тім часі посесори виплачують чинш. Мушу сам то полагодити...

— Не поїдеш!

— Чому?

— А розбишаки?

— Ет, пусте... Або то я не дам їм ради?

— Не поїдеш! — рішала жінка, бо знала преці добре свого чоловіка.

— Алеж моя дитинко, май розум... Щоби заощадити тобі неспокою, ми постановили їхати всі разом великим омнібусом, навмисне в тій цїли вининятим. Возьмемо також мисливські рушниці. Наші ґрунти межують ся з собою, так що поїдемо разом і вернемо разом. Тому обітри собі сльози і кладім ся спати.

— Ну, коли разом їдете, то добре. Преці мусиш робити так, як инші — говорила успокоєна вкінци жінка.

Ніч була чудова. Спокійним горожанам снили ся напади, різні, засідки, бої і лаврові вінки. Побудили ся відпочаті і в як найліпшим настрою.

— Вже іду — шептав з них кождий, натягаючи скарпитки недбало, а коли жінка була побіч, додавав: Вже іду, вже пора! Раз лишень умирає ся!

Женщини споглядали з пошаною на тих новочасних лицарів і пакували їм до кишені пастильки від кашлю і простуди, бо се преці зрадлива осїнна пора!

А мужчини виривали ся по геройски з чулих обнять, не зважаючи на сльози і хлипаня...

— Стисни мене в останнє! — і відвертали ся ще раз в дверех.

А на площи, визначеній на збірну точку, стояв вже омнібус і ждало кількох участників небезпечної виправи. Перші прибули безженні, пізнійше почали виринати з бічних уличок і жонаті. Сонічне проміне відбивало ся в їх мисливских рушницях, які оглядали і порядкували — на всякий випадок, роблячи при тім дуже грізний вид.

(Конець буде).

— **Із Сколя** доносять: Дня 19 с. м. відбуде ся в Тухли о год. 1 по полудни з рамени сільскої Філії тов. кр. „Сільский Господар“ господарске Віче з викладом п. М. Творидла зі Львова — про управу ріллі, сіножатий і про штучні погної а дня 27 мая с. р. т. є в другий день Сошествія Сьв. Духа в понеділок також саме віче господарске і з тим самим порядком о год. 2 по полудни в Стинаві нижній. За кождим разом буде віче в сали уряду громадского. Просить ся честних громадян о численну участь.

— **Знов шпіґуни.** Із Станиславова доносять. Судия слідчий Вінтер в супроводі двох жандармів і аґентів поліцийних виїхав оногди до Угорник, села віддаленого о 6 кільом. від Станиславова, де від трох місяців перебувала Мария Клосовска, женщина літ около 50, жінка вахмайстра жандармерії округа богоньского, котрого вже перед тим арештовано під закидом шпіґуньства в користь Росиї. Підчас ревізиї сконфісковано кореспонденцию і пляни. Клосовску арештовано і відставлено до арешту в Станиславові.

— **Фабрикация фальшивих гроший на великі розміри.** З Надь-Каніси на Угорщині наспіла сими днями така вість: Від довгого часу слідили власти на Угорщині і в Хорватиї безуспішно за фальшівниками гроший. Аж тепер удало ся їх викрити. Суть ними фабрикант орґанів Йосиф Ерґатіч і єго син, котрі у великій скількости фабрикували ніклеві монети по 20 сотиків і золоті 20-коронівки та пускали їх в курс через фотоґрафа Колюмбара в Бельоварі. Ерґатіч покрав був в церквах, де направляв орґани, золоті хрести і робив з них золоті монети. Послідної суботи явив ся був Колюмбар знову у Ерґатічів, щоби забрати від них нові монети і дістав 500 корон самими ніклььовими монетами по 20 сотиків. На столі у Ерґатічів побачив він також золоту 20-коронівку і вкрав єї. В Бельоварі удало ся єму ту монету розміняти у якогось купця. Пізнійше добачив купець, що тота монета була лиш з одного боку викінчена, а з другого зовсім гладка. Він дав тоді знати на поліцию, котра Колюмбара арештувала. Колюмбар признав ся до всего і так фабрикация фальшивих гроший вийшла на верх.

Вслід за тим переведено ревізию у Ерґатічів, котра видала несподіваний вислід. На поді дому знайдено зовсім вже готові монети ваги двох метричних сотнарів, всі запаковані в звитках. Ерґатіч мав в своїм помешканю машину до чеканя гроший, порушувану мотором. На основі переведеного слідства арештовано Ерґатіча, єго жінку і сина, єго челядника і ученика. Сконстатовано заразом, що фальшівники гроший вже від семи літ фабрикували гроші, але аж три роки тому назад удало ся їм виробляти зовсім добрі монети, котрими засипали Хорватию, Стирию і Країну. Фальшиві монети суть так знамените підроблені, що навіть знатоки лиш з великим трудом можуть їх відріжнити від правдивих золотих монет. В Бельоварі, Копривници і в Кереши арештовано богато спільників. Поліция оцінює забрані фальшиві монети на суму 100.000 кор. Коли однак взяти на увагу, кілько то фальшивих монет вже пущено в курс, то сума всіх фальшивих гроший буде значно більша. Фальшівники виробляли угорскі 20-сотикові монети з роком 1905 і австрийскі з роком 1908.

Телеґрами.

Відень 17 мая. На слідуючий тиждень відбуде ся заповідана мін. Длуґошем конференция для обговореня технічних і адміністраций них справ злучених з будовою каналів. В конференциї возьмуть участь члени комісиї, вибраної на послідним засіданю польского Кола, міністерияльні референти, управителі будови в Кракові і підприємці, котрі одержали достави.

Берлин 17 мая. Цісар Вільгельм має взяти лично участь в похороні даньского короля.

Медиолян 17 мая. „Corriere della sera“ доносить в депеши з Атен, що Турки починають сильно скріпляти північні острови Еґейского моря, куди висилають сильні залоги. Та їх діяльність стоїть в звязи з операциями военної італіяньскої фльоти на мори Еґейскім.

Константинополь 17 мая. „Танін“ доносить, що Італіянці відкликали свої войска з острова Калімнос.

Константинополь 17 мая. Рада міністрів постановила поробити зарядженя, аби не допустити до ворохобні в Альбанії.

Курс львівский.

Дня 16 мая 1912.	Платять	Жадають
	К с	К с.
I Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	700·—	706·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	435·—	442·—
Зелів. Львів-Чернів.-Яси	540·—	546·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	483·—	493·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·80	—·—
Банку гіпотечного 4½ прц.	98·10	98·80
4½% листи заст. Банку краєв.	98·50	99·20
4% листи застав. Банку краєв.	92·50	93·20
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	97·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	90·60	91·30
III. Обліґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	98·—	98·70
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·50	91·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	88·50	89·20
„ м. Львова 4% по 200 К.	90·50	91·20
IV. Льоси.		
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	57·25	63·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	37·60	43·60
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	79·—	85·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	31·80	35·80
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·35	11·45
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок німецких	117·90	118·20
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим друком**. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділи і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Оголошеня.

З друкарнї В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефон ч. 527.